

opført som den næste Sag paa Dagsordenen i Dag. Med Hensyn til Indholdet har jeg ikke Noget at bemærke; det er jo lutter Detailler, der ikke særlig egne sig til Forhandling her i Salen.

Formanden (Høgsbro): Exemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive ombedte til ærede Medlemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2719 ff.)

Lovforslagetfattes under Forhandling

Schiøtz: Jeg vil benytte denne første Behandling af dette Lovforslag til at gøre et Par Bemærkninger og et Par Hensligninger til den høitærede Justitsminister, om det ikke var muligt ved et Cirkulære eller paa anden Maade at tilveiebringe en noget hurtigere Expedition paa forskellige Herreds- og Birkelokaler af Dokumenter. Der er Kontorer for Dieblisset, der staa udenfor al Dadel, og hvor Expeditionen er saa fortrinlig, som man kan ønske sig; men der er ogsaa paa den anden Side Kontorer, hvor Forholdene ere saaledes, at Forrettingsverdenen ikke kan være tjent med den Expedition, som udgaar fra disse Kontorer. Der er Kontorer, hvor man ikke en Gang i Terminerne kan faae Obligationer, hvis Beløb skulle bruges i Terminen, udleverede i nogenlunde rimelig Tid, saaledes at Expeditionen kan foregaa. Jeg har et stort Materiale til Raadighed paa dette Omraade, et Materiale, jeg imidlertid ikke vil benytte her offentlig, men som staar til den høitærede Justitsministers Raadighed privat. Jeg skal blot anføre, at jeg har Exempler paa, at Obligationer have ligget i over et halvt Aar til Thinglæsning paa forskellige Kontorer, uden at man ved høflige og indtrængende Anmodninger har været i Stand til at faae Expeditionen foretaget. Grundene til denne langsomme Expedition ere naturligvis høit forskellige. Det kan ikke nytte at nægte, at der er Kontorer, hvor Grunden til Forhaling skyldes den Præcis, Herredsfuldmeegtigen driver. Der er Steder, hvor

der er dannet ligefrem Ringe, der skulle udelukke Andre fra at have med den vedkommende Retskreds at gjøre. Men det er nu, forhaabentlig i alt Fald, den sjældneste Grund til, at Expeditionen træffes i Langdrag. Der er imidlertid en meget almindelig Grund til, at Expeditionen træffes i Langdrag, og det er, at der er en hel Del Mennesker her i Livet — thi det gjælder jo ogsaa i andre Livstillinger — som have overordentlig ondt ved at blive færdige med forskellige Ting. Det er ganske ioinesfaldende, naar man lægger Mærke til de forskellige Embedsbesættelser fra de sidste Aar. Der har været Jurisdiktioner, hvor Expeditionen var upaaklagelig, men ligesaa snart der kom en anden Mand, der var bekendt for langsom Expedition fra sin tidligere Jurisdiktion, saa blev ogsaa Expeditionen langsom i hans nye Jurisdiktion. Der kan ogsaa tænkes en anden Grund, nemlig Alhst til at expedere hurtig. Det lyder maaffe underlig, naar jeg siger, at der er Nogle, der have Alhst til at expedere hurtig, skjøndt man kunde; men der er virkelig saadanne Folk — jeg har truffet enkelte af dem i mit Liv — der have Alhst til at gjøre deres Sager hurtig. Jeg erindrer et bestemt Exempel derpaa, som jeg selv har oplevet; det kan maaffe behjæ Rigtigheden af, hvad jeg her siger, naar jeg anfører et saadant bestemt Exempel. Som ung Kandidat var jeg ansat i et offentligt Kontor her i Byen, der sorterer under Generaldirektoratet for Skattevæsenet. Mit første Arbeide — jeg var selvstændig ganske ukjendt med Kontorarbeide — bestod i at expedere visse Sager mellem vedkommende Kontor og Generaldirektoratet ved at udfylde nogle Blanketter. Det expedede jeg samme Dag, saa kom vedkommende Kontorchef hen og sagde, at han var meget tilfreds med den hurtige Expedition, men han vilde dog anmode mig om at lade disse Sager ligge en 8 Dages Tid, inden jeg endelig expederede dem. Da jeg blev forundret herover og spurgte ham om Grunden, sagde han, at hans Forsatte kunde tro, at man ikke tænkte tilstrækkelig over Sagerne, naar man expederede dem saa hurtig. Jeg tror at kjende i alt Fald enkelte Exempler paa, at sige Tankegang ogsaa gjør sig gjældende indenfor Retskrivernes Kreds; men jeg skal som sagt ikke her i en offentlig Diskussion benytte mig af det Materiale, som jeg omhyggelig har samlet sammen i Aarenes Løb, men jeg skal kun opfordre den høitærede Justitsminister til med hans sædvanlige Beredvillighed i slige Tilfælde at gjøre, hvad han kan, for at afhjælpe de værste